Slujba Sfântului ierarh mucenicTeodosie de la Mănăstirea Brazi

(22 septembrie)

Sfântul sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei (22 septembrie):

https://www.academia.edu/44227516/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Teodosie_de_la_M%C4%83n%C4%83stirea_Brazi_mitropolitul_Moldovei_22_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-teodosie-de-la-brazi/mode/2up

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-teodosie-de-la-brazi

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Teodosie-(22-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=M%C4%83n%C4%83stirea+Brazi

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Brazi

&&&

Vecernia mică

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** Sfântului pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz ...

Cuvioşi prea înţelepţi, care aţi luat Crucea lui Hristos şi bine v-aţi nevoit, veniţi, cu evlavie, şi alcătuiţi obşte duhovnicească, lăudând pe sfinţitul Teodosie, care bine a vieţuit şi prin pătimire mucenicească a aflat odihna în cămările cereşti.

Învredniceşte-ne, Doamne, să aducem închinăciune şi cântare duhovnicească smeritului nostru ierarh Teodosie. Căci s-a arătat mai strălucitor decât aurul în vieţuirea sfântă şi mai tare decât diamantul în faţa primejdiilor. Drept aceea, a primit după cuviinţă de la Hristos-Împăratul tuturor cununa cea neveştejită a împărăţiei Sale.

Pe vlăstarul Vrancei, pe lauda Moldovei, pe bunul păstor şi ierarh Teodosie, veniţi cu toţii să-l prăznuim cu bună cuviinţă. Căci s-a învrednicit de mari daruri de la Hristos Dumnezeu, prin vieţuire sfântă; cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea neîncetată, s-a făcut sălaş al Duhului Sfânt. Şi, ajungând la cărun-teţile cele cinstite, s-a adus jertfă fără prihană întru numele Domnului.

Stând neclintit pe piatra credinţei, ierarhe prea lăudate Teodosie, ai surpat uneltirile lui veliar cele de multe feluri. Şi, prin jertfa mucenicească, ai primit cununa neveştejită şi sălăşluire în cămările cereşti. Iar pe noi ne fericeşti cu cinstitele tale moaşte, din care izvorăşte noian de tămăduiri.

Slavă..., *glasul al 6-lea*

Cine nu se va minuna de darurile tale, părinte Teodosie, cu care te-ai împodobit ca un ales al lui Hristos. Căci cu statornicia de stâncă a cugetului, cu înţelepciunea şi

bărbăţia duhului, te-ai făcut a cuvioşilor podoabă, a ierarhilor cinste, păstor al credincioşilor şi apărător al Bisericii. Virtuţile tale, ierarhe, ţi-au dat putere să biruieşti mulţimea vrăjmaşilor, pătimind până la sânge ca un viteaz mucenic. Pentru aceasta, te-ai sălăşluit în ceruri împreună cu cetele prietenilor lui Hristos, cu care roagă-te lui Dumnezeu, sfinţite mucenice, să izbăvească turma Sa de toată primejdia şi uneltirile vrăjmaşului, dăruind tuturor pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvine-se cu adevărat, a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că în sfântul şi prea curatul tău pântece, Făcătorul tuturor intrând, trup S-a făcut; nu schimbând firea, nici cu nălucire arătând iconomia, ci cu trupul cel luat din tine, şi însufleţit cu suflet cuvântător, şi care avea starea întru el, unindu-Se după ipostas. Pentru care, cu bună credinţă, în două firi arătate, osebirea facem. Pe Acela roagă-L, cinstită şi Preasfântă, ca să trimită nouă pace şi mare milă.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei; Rugăciunea Învredniceşte-ne, Doamne... Şi îndată:

Stihoavna

Stihirile sfântului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Arătatu-te-ai, purtătorule de Dumnezeu, vas sfinţit şi casă a Duhului Sfânt, părintele nostru Teodosie.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori si ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Teodosie, arhiereule al lui Hristos, purtând crucea prigonirilor în viaţa ta, ai biruit năvălirile demonilor, prin răbdare şi suferinţă.

Stih: Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Cu puterea lui Hristos zdrobind înşelăciunea vrăjmaşilor, ai arătat slava Domnului, Teodosie, părintele Moldovei şi al Vrancei.

Slavă..., *glasul al 2-lea*

Cu ce cununi de laudă vom împodobi pe ierarhul Domnului, Teodosie? Cu harul arhieriei prin care aflăm liman duhovnicesc; cu platoşa credinţei, căci nebiruit s-a arătat în faţa uneltirilor lui veliar. Deci, să strigăm din adâncul sufletului: roa-gă-te lui Dumnezeu pentru sufletele noastre!

Şi acum..., a Născătoarei

Cine, după vrednicie, te va lăuda şi te va ferici pe tine, Fecioară, dumnezeiască Mireasă, pentru mântuirea lumii ce s-a făcut prin tine? Pentru care, mulţumind, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai îndumnezeit pe Adam şi cele risipite le-ai adunat. Bucură-te, ceea ce ai luminat neamul nostru cu învierea cea purtătoare de lumină a Fiului tău şi Dumnezeului nostru, că pe tine neîncetat neamul creş-tinesc te slăveşte.

Troparul sfântului, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici ...

Arătatu-te-ai, ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă prea curată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum, al Născătoarei-Învierii

Ectenia întreită şi otpustul.

Vecernia mare

După obişnuitul psalm 103 (cu Anixandare), se cântă starea întâi a catismei I: Fericit bărbatul... La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 8, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Arătatu-te-ai luceafăr al dreptei credinţe, ierarhe prea lăudate. Cu postul, cu rugăciunea şi cu privegheri neîncetate, ţi-ai pregătit sufletul tău spre săvârşire mucenicească. Pentru aceasta, ai câştigat cununa neveştejită de la Hristos Dumnezeu, cel ce dă lumii pace şi mare milă *(de două ori).*

Astăzi, ne-a răsărit nouă în chip strălucit al doilea Teodosie, vrednicul ierarh al Domnului, din pământ străbun. În faptă şi în cuvânt asemănatu-s-a cu marele Teodosie, începătorul de obşte, iar prin jertfa de sânge, Mielului lui Dumnezeu. Pentru aceasta, cu umilinţă şi evlavie, îl rugăm să mijlocească pentru noi, cerând Domnului pace şi mare milă.

Pe ierarhul Domnului, Teodosie măritul, să-l prăznuim în cântări duhovniceşti. Căci cu bărbăţie a stat împotriva lui veliar, certându-l cu sabia duhului. Şi ca un cerb însetoşat a alergat la ostroavele Raiului, primind cununa mucenicească. Pentru aceasta, bună nădejde având către dânsul, cu umilinţă, îl rugăm să mijlocească la Domnul, cel ce ne dă pace şi mare milă.

Alte **stihiri**, glasul al 8-lea:

Podobie: Ce vă vom numi pe voi Sfinţilor? Heruvimi că întru voi S-a odihnit Hristos, serafimi că neîncetat l-aţi proslăvit pe Dânsul, îngeri că de trup v-aţi lepădat, puteri că lucraţi minunile; multe sunt numele voastre şi mai mari darurile rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre

Ce te vom numi pe tine, mărite Teodosie: ierarhul lui Hristos, că ai biruit puterea celui rău? Nevoitor, că ai suferit primejdiile? Stâlp luminos în fruntea credincioşilor, întărit pe piatra adevărului? Luptător nemitarnic şi sfinţit mucenic? Sălaş al Duhului şi apărător al Bisericii? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Ce te vom chema pe tine, de Dumnezeu purtătorule ierarhe? Rugător, că ai mijlocit la Hristos pentru turma ta? Ostaş, că ai biruit pe păgâni? Om îngeresc sau înger pământesc; bucuria călugărilor, mângâierea nedreptăţiţilor, cununa ierarhilor sau scutul mucenicilor? Roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Cum te vom numi pe tine, prea înţelepte Teodosie: păstor adevărat, temelie a Bisericii lui Hristos, stâlp neclintit al dreptei credinţe; judecător înfricoşător al nele-

giuirii, izbăvitor de patimi şi săditor de fapte bune? Ctitor al mănăstirilor şi păstrător al vechilor predanii? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., *glasul al 8-lea*

Pe ierarhul lui Hristos şi lauda Moldovei, pe turnul credinţei şi dascălul credincioşilor, adunându-ne, o, iubitorilor de prăznuire, cu cântări, să-l lăudăm: Bucură-te, înţelepte Teodosie şi apărătorule cel tare al ortodocşilor, cel ce pentru dreapta credinţă ai pătimit ca un mucenic. Căci împlinindu-se întru tine chipul lui Hristos ai ajuns la înălţimea cugetării de Dumnezeu. O, de trei ori fericite, roagă pe Domnul, cel ce te-a încununat în ceruri, să ne dăruiască şi nouă, celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta, pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei-Învierii (Dogmatica)

Împăratul Cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ S-a arătat şi cu oamenii a vieţuit; că din Fecioară curată trup luând şi dintr-însa ieşind cu luarea firii omeneşti: un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Dânsul Dumnezeu desăvârşit şi Om desăvârşit cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pe care roagă-L, Maică nenuntită, să mântuiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

Din Proorocia lui Isaia, citire

(43, 9-14)

Acestea zice Domnul: toate neamurile s-au adunat împreună şi se vor aduna conducătorii lor. Cine va vesti acestea sau cine va spune vouă cele dintru început? Aducă-şi mărturiile sale şi să se îndrepteze, şi să asculte şi să spună adevărul. Fiţi Mie mărturii şi Eu sunt martor, zice Domnul Dumnezeu, şi Pruncul pe Care L-am ales; ca să ştiţi şi să credeţi, şi să cunoaşteţi că Eu sunt; mai înainte de Mine n-a

fost alt Dumnezeu şi nici după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu şi afară de Mine nu este Mântuitor. Eu am vestit şi am mântuit; defăimat-am şi n-a fost întru voi străin; voi sunteţi Mie mărturii şi Eu sunt Domnul Dumnezeu. Încă din început Eu sunt şi nu este nimeni care să scape din mâinile Mele; Eu voi face şi cine va întoarce aceasta? Aşa zice Domnul Dumnezeu, Răscumpărătorul nostru, Sfântul lui Israel.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(3, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din această lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi şi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Luişi vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci, şi ca scânteile de paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui.

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(5, 16-6, 3)

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta, vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei, şi cu braţul Său îi va apăra, Lua-va râvna lui drept armă şi va într-arma făptura spre izbânda asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în platoşa dreptăţii şi-şi va pune drept coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfinţenia, va ascuţi mânia cumplită drept sabie şi, împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi din mânia Lui ca dintr-o armă zvârlitoare de pietre încărcătură de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii dumnezeieşti şi ca un vifor îi va vântura pe ei, şi fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziţi, dar, împăraţi, şi înţelegeţi; luaţi învăţătură, judecători ai marginilor pământului. Luaţi aminte, cei ce stăpâniţi mul-

ţimi şi cei ce vă trufiţi cu ocârmuirea mulţimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Preaînalt.

La Litie

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea:

Aducând lui Dumnezeu mai înainte jertfa cea fără de sânge şi ridicând cu râvnă sfinte aşezăminte, te-ai arătat împlinitor al dumnezeieştilor porunci, prea cinstite mucenice Teodosie. Iar acum prin moaştele tale înmiresmezi pe fiii tăi duhovniceşti, întărindu-i în credinţa cea dreptmăritoare.
Ca un al doilea Ioan Botezătorul te-ai arătat, prea fericite Teodosie, când ai mustrat cu îndrăzneală pe voievodul cel nelegiuit. Pentru aceasta, ai pătimit necinste şi surghiun din scaunul vlădicesc al Moldovei, iar acum lângă tronul Preasfintei Treimi petreci, bucurându-te şi lăudând pururea pe Dumnezeu.

Alte **stihiri**, glasul al 6-lea:

Râvna casei Domnului te-a mistuit, sfinţite mucenice al lui Hristos. Căci te-ai arătat ca un falnic stejar ce înfruntă cu bărbăţie furtuna necredinţei tiranului voievod şi potopul năvălitorilor păgâni. Pentru aceasta, de mari daruri te-ai învrednicit de la Hristos Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Din smerit egumen al obştii de la Bogdana, ai fost ales ierarh al Rădăuţilor şi al Romanului, fiind apoi înălţat ca mitropolit al Moldovei, părinte Teodosie, unde te-ai vădit ca un vrednic slujitor al lui Hristos. Cu chipul blând, ai adumbrit cu harul plaiurile Vrancei, făcând salbă de sfinte mănăstiri, în care, în tot ceasul amurgului acestui veac, aducem cântare duhovnicească la sfântă pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu cel în Trei Ipostasuri.

Slavă..., *glasul al 6-lea*

Glasul cel apostolesc striga: „Cine ne va despărţi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigoana sau foametea?” Deci, tu, părinte Teodosie, ai fost prigonit, flămânzind de dreptate şi necazuri fără de număr ai suferit de la cei răuvoitori. „Oare, lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia vor curma iubirea pentru Dumnezeu?” Iar, tu, prea fericite, primejduindu-ţi viaţa pământească, de sabie ai fost lovit. Şi, primind mucenicească moarte, acum te sălăşluieşti în cămările cereşti gătite de Hristos, pe care roagă-L să ne izbăvească de primejdiile lumii şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, prea curată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ţie, prea curată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, grăim fără tăcere, cu îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoarea şi acoperă-mântul şi mântuirea sufletelor noastre!

La Stihoavnă

Stihirile sfântului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cântări duhovniceşti vom lăuda pe arhiereul lui Hristos, Teodosie, care s-a arătat apărător al dreptei credinţe şi ocrotitorul celor năpăstuiţi ? Deci, astăzi, cu toţii, să ne adunăm în sfintele locaşuri şi să cântăm în grai duhovnicesc: Bucură-te, ierarhe Teodosie, mucenice al lui Hristos!

Stih: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Ce flori bine înmiresmate vom aduce măritului Teodosie, celui ce s-a învrednicit de cununa mucenicească şi de cereasca diademă, podoaba mucenicilor, bucuria turmei sale şi cinstea Bisericii lui Hristos? Roagă-te lui Dumnezeu să mântuiască sufletele celor ce, cu dragoste, săvârşesc sfântă pomenirea ta!

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Cu ce cântări duhovniceşti vom alerga la racla Sfântului Teodosie de la Brazi, din care izvorăsc miruri de tămăduire a bolilor sufleteşti şi trupeşti? Deci, să plecăm genunchii cu umilinţă şi evlavie, rugându-l cu stăruinţă: Ocroteşte, părinte, pe cei ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta!

Slavă..., *glasul al 8-lea*

Pe tine, arhiereul lui Hristos, Teodosie, văzându-te înveşmântat cu podoaba ostenelilor şi cu frumuseţea credinţei, acum, cu osârdie, te lăudăm şi cu dragoste îngenunchem la racla moaştelor tale. Pe acestea le sărutăm cu lacrimi, iar din inimi smerite, te rugăm: întăreşte-ne în credinţă pe noi, nevrednicii tăi fii, părinte, şi te roagă Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei-Învierii

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de păcate; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La Binecuvântarea pâinilor

Troparul sfântului (de două ori): Arătatu-te-ai, ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă prea curată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre. *(o dată)*

Utrenia

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul sfântului (de două ori) glasul 1.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Învierii.

După întâia Catisma, **Sedealna** sfântului, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe iubitorul lui Hristos şi următor al Lui, pe iconomul cel credincios şi al credinţei apărător, pe sfinţitul mucenic Teodosie, astăzi să-l cinstim; că îndrăznire câştigând către Stăpânul său, pururea se roagă Lui pentru cei ce îl prăznuiesc; pentru aceasta, strigăm către dânsul: Bucură-te, lauda credincioşilor!

Slavă ...

Frica de Dumnezeu a luminat cugetul tău, Sfinţite mucenice al lui Hristos, dându-ţi putere să stai cu bărbăţie împotriva uneltirilor diavoleşti. Nu ne pricepem cum să te

lăudăm pe măsura faptelor tale, ci numai cu duhul umilit, cântăm: Slavă lui Dumnezeu, cel ce este minunat întru sfinţii Săi.

Şi acum..., a Născătoarei, *însăşi podobia*

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea strălucirea curăţiei tale, Gavriil, minunându-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită!

După a doua Catismă, **Sedealna** sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Nici un lucru nu te-a despărţit de dragostea lui Dumnezeu, cugetătorule la cele cereşti: nici osteneala, nici neodihna, nici durerea, nici prigoana sau defăimarea. Ci, cu bucurie luând Crucea lui Hristos, ai zdrobit capul şarpelui celui înşelător. Pentru aceasta, sufletul tău a dobândit viaţa nestricăcioasă de la Cel ce te-a întărit pe tine, iar sfintele tale moaşte ni s-au arătat nouă comoară de mult preţ.

Slavă ...

Cu milostenia, cu blândeţea şi cu dragostea de semeni ai covârşit, ierarhe, pe fiii tăi duhovniceşti, vrednicule de laudă, mustrând fărădelegea celor rău voitori. Pentru aceea, ai îndurat izgonire din scaunul vlădicesc. Dar, smerenia ta la ceruri s-a înălţat, iar Hristos Dumnezeu te-a prea mărit pe tine.

Şi acum..., a Născătoarei, *însăşi podobia*

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău, preoţilor a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi Fecioară.

Polieleul: Robii Domnului ... şi **Mărimurile**:

Mărimu-te pe tine, Sfinte ierarhe Teodosie, şi cinstim sfântă pătimirea ta pentru dreapta credinţă.

Veniţi toţi, într-un glas să lăudăm pe sfinţitul pătimitor Teodosie, zicând: pe lauda Moldovei şi apărătorul Bisericii.

Stihuri:
1. Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Ps. 45, 1).
2. Vărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului (Ps. 108, 23).
3. Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua (Ps. 43, 24).
4. Socotiţi suntem ca nişte oi de junghiere (Ps. 43, 24).
5. Trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Ps. 65,11).
6. Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii (Ps. 15, 3).
(Stihirile din 26 octombrie - Sfântul mare mucenic Dimitrie) Apoi: Slavă..., Slavă Ţie, Treime Sfântă... şi celelalte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

De frumuseţea vieţii tale şi de strălucită păstorirea ta, minunându-se soborul ierarhilor, îţi cântă cu umilinţă: Vrednicule ales al lui Dumnezeu, urmaş al apostolilor, ai împlinit voia Domnului. Nu ne uita, părinte, pe noi, fiii tăi, cei ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă..., *glasul al 8-lea*

Podobie: Pe înţelepciunea ...

Gândul la moarte pururea având, de Dumnezeu cugetătorule, ai răbdat cu smerenie toate uneltirile vrăjmaşului. Şi, ajungând întru toate bineplăcut Domnului, te-ai înălţat, ca un biruitor, deasupra grijilor acestei lumi. Căci, vărsându-ţi sângele ca un viteaz mucenic, porţi pe Hristos Soarele dreptăţii, cu care, împreună sălăşluieşti în ceruri. Pentru aceasta, strigăm: Sfinte părinte Teodosie, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, *însăşi podobia*

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea; şi în braţe ai ţinut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană şi Făcătorul tuturor. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să fiu mântuit de păcatele mele; când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână, Fecioară curată, al tău ajutor să-mi dăruieşti, că toate le poţi câte le voieşti.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Apoi, **Prochimenul,** acelaşi glas: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru vom înflori.

Toată suflarea să laude pe Domnul ...

Evanghelia de la Luca 21, 12-19: „Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziţi-vă de oameni, pentru ca ei vor pune mâinile pe voi ...” (Evanghelia de marţi din săptămâna a XXIX-a după Pogorârea Sfântului Duh).

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă ... *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile sfinţitului Tău mucenic Teodosie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., *acelaşi glas*

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Stihiră, glasul al 6-lea: În ispitele cele de multe feluri, ai dobândit porfira împărătească, părinte, iar din podoaba virtuţilor ai înfrumuseţat mantie îngerească, prea fericite ierarhe Teodosie. Prin nevoinţe în trupul tău feciorelnic ai ajuns la îngerescul chip, iar prin sărăcia de bună voie ţi-ai agonisit comori în cămările cereşti. Pentru aceasta, având îndrăznire către Hristos, roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Canoanele al Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 şi al sfântului, pe 8.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

alcătuire a lui Teofan

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într-armată; iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel prea slăvit, căci cu slava S-a prea mărit.

Ca pe o frumoasă făptură, ca pe o împodobită mireasă, ca pe o prea curată Fecioară între fecioare, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană S-a sălăşluit. Pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de întinăciunea păcatelor să mântuiască pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Precum zice psalmistul, ai stat, prea curată, de-a dreapta, ca o împărătească a Împăratului ce a răsărit din pântecele tău. Pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără

prihană, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeiască Mireasă.

Toată firea omenească, din toate cele netrebnice, ai înnoit-o, ceea ce ai adus în lume ploaia cea cerească. Pentru aceea, te rugăm, şi brazda sufletelor noastre cea uscată arat-o aducătoare de roadă, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Sfântului Teodosie

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmos: Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a surpat Hristos, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ puternic şi pe Israel l-a izbăvit, pe cel ce cânta cântarea de biruinţă.
Din părinţi bine credincioşi, vieţuitori în Ţara Vrancei, răsărind, Sfinte ierarhe Teodosie, ai primit de la ei mireasma bunelor învăţături care te-au povăţuit să mergi pe calea Domnului.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din fragedă vârstă, te-ai arătat vlăstar bun al Bisericii lui Hristos, căci mergând cu părinţii tăi la Mănăstirea Brazi, bucurai prin râvna ta duhovnicească pe călugării cei nevoitori cu priceperea şi cu înţelepciunea cuvintelor din învăţăturile dumnezeieşti.

Slavă ...

Vrednicii de pomenire schimonahii, Teofilact şi Sava, se bucurau cu duhul, văzând râvna ta pentru locaşul ce l-au zidit cu multă trudă. Şi mai mult, astăzi, se bucură fiii tăi sufleteşti, ai plaiurile vrâncene, pe care, te rugăm, acoperă-i cu rugăciunile tale.

Şi acum...., a Născătoarei

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu cel ce S-a întrupat din tine şi de sânurile Părintelui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască de toată întristarea pe cei ce i-a zidit.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răs-punde-voi Împărătesei Maice; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta, întru care s-a întărit inima mea.

Îmbrăcându-Se cu mine, omul, din pântecele tău a ieşit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană, haina nestricăciunii dăruind celor ce s-au lepădat de ea prin multe fapte netrebnice.

Pe Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit L-ai născut, Stăpână. Pe Acela, cu osârdie, roagă-L să Se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru multe feluri de păcate.

Rănile sufletului meu, tămăduieşte-le, Preacurată, şi smerită inima mea, cea otră-vită cu veninul şarpelui, o vindecă prin doctoria ta cea lucrătoare.

Canonul Sfântului

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce cu porunca Ta ai înfipt pământul pe nimic şi ai ridicat nereţinut pe cel îngreunat, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin marea ta osârdie pentru Dumnezeu, ai intrat ca un viteaz ostaş în obştea mănăstirii de la Brazi, unde te-ai nevoit cu postul şi cu rugăciunea. Şi, dorind pe Hristos, ţi-ai adăpat sufletul cel însetat din izvorul nesecat al dumnezeieştilor Scripturi.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând predaniilor Sfinţilor părinţi, ai dobândit smerită cugetare, ierarhe Teodosie. Şi, agonisind noian de virtuţi, te-ai învrednicit de îngerescul chip, pe care în binecuvântata Mănăstire Bogdana l-ai primit.

Slavă ...

Se veseleşte a Buzăului şi Vrancei Eparhie de fiii săi luminaţi de Domnul Hristos, iar Biserica dreptmăritoare a Moldovei tresaltă de bucurie pentru vred-nicele vlăstare ce au odrăslit din Ţara de Jos: Varlaam şi Teodosie, ierarhi ai lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei

Roagă neîncetat, curată, pe Cel ce S-a întrupat în pântecele tău, ca să mântuiască din înşelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Preasfântă Stăpână.

Sedealna, glasul întâi:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici ...

Făclie luminoasă a Bisericii şi apărător al dreptei credinţe te-ai arătat, părinte Teodosie, păstorind cu cinste turma cea cuvântătoare a lui Hristos. Drept aceea, în ceruri ai primit cununa biruinţei pentru vredniciile tale, ierarhe prea lăudate. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă ...

Pe apărătorul năpăstuiţilor, pe risipitorul uneltirilor celui viclean şi mângâietorul celor necăjiţi şi părăsiţi de oameni, cetele călugărilor să-l laude, după cuviinţă. Pe ierarhul lui Hristos, Teodosie, să-l rugăm ca să mijlocească pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Nu avem alt ajutor afară de tine, nu avem altă nădejde în ispitele ce ne împresoară, prea curată Fecioară. Acoperă-ne cu acoperământul tău, Preasfântă Marie, pentru rugăciunile mult-pătimitorului ierarh, Teodosie al Moldovei.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Picătură de umilinţă rourează-mi mie, Stăpână, înlăturând toată arderea inimii şi a întristării mele, adăugirile cele înşelătoare potolind.

Pe mine, cel vătămat cu arma desfătării şi care zac rănit, Preacurată, nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă prin rănile Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Cel ce a fost răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pe mine, cel rău sărăcit, învredniceşte-mă de dumnezeiescul dar, să te slăvesc pe tine ca pe folositoarea mea cea bună, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Canonul Sfântului

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum, cu mai-înainte vederea Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre izbăvirea poporului Tău ai venit ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bat clopotele Moldovei, Bucovina se îmbracă în haine de sărbătoare, să întâmpine cu bună cuviinţă pe arhiereul Teodosie ce în scaunul Rădăuţilor vine, dăruind sfântă binecuvântare. Din Ţara de Jos ai urcat spre înaltele culmi ale harului din care ai adăpat turma ta cea blândă din Ţara de Sus, acolo unde străjuie cu trupul în mormânt bine credinciosul voievod Ştefan cel mare şi sfânt.

Slavă ...

Pe scaunul vlădicesc al Romanului fiind chemat, ierarhe al Domnului, ai vestit pe Soarele-Hristos şi glasul tău de bucium a răsunat până pe colinele Vrancei de unde ai odrăslit, prea fericite Teodosie.

Şi acum..., a Născătoarei

În chip minunat Fecioara născând, durerile naşterii n-a cunoscut; ci, Maică şi Fecioară a rămas, pe care lăudând-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ceea ce ai născut pe Hristos, Calea vieţii, Preacurată, povăţuieşte-mă la calea cea dreaptă pe mine, cel surpat acum fără pricepere spre calea şi prăpastia cumplitelor fărădelegi.

Înstrăinându-mă, nebuneşte şi fără pricepere, de la Dumnezeu, Fecioară, în desfrânări am vieţuit, în latura patimilor cea depărtată rătăcind; întoarce-mă şi mă miluieşte cu rugăciunile tale.

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pe robul tău cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică prea curată.

Canonul Sfântului

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii ţi-a hărăzit ţie, de trei ori fericite, scaunul Moldovei, urmând lui Dosoftei, stihuitor al vechilor Scripturi. Cu râvnă arhierească, ai plugărit ţara toată şi binecuvântând, ai semănat Cuvântul lui Hristos.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca dintr-un izvor s-a revărsat întru tine, cu adevărat, darul înţelepciunii lui Hristos Dumnezeu. Ţi-ai închinat viaţa slujirii oamenilor, revărsându-le în inimi din roua Duhului şi povăţuindu-i să fie împlinitori ai faptelor bune.

Slavă ...

Apărător al dreptei credinţe te-ai arătat ca un scut în faţa primejdiei păgânilor, ierarhe prea înţelepte. Cu duhul gurii tale, ai secerat neghina aruncată de cel viclean, iar cu arhierescu-ţi dar ai mustrat pe voievodul cel tiran.

Şi acum..., a Născătoarei

Pururea Fecioară, te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup, lumii L-ai născut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Să nu mă arăţi demonilor spre bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână. Ci cu bunăvoinţă să cauţi spre mine, rugând pe Judecătorul meu şi Fiul tău.

Cu gândurile te-am mâniat, Doamne, şi cu faptele mele cele viclene şi fără de lege. Iar acum aduc spre rugăciune pe Maica Ta; îndură-Te şi mă mântuieşte.

De osândă mântuieşte-mă, Stăpână, pe mine cel ce însumi m-am osândit cu păcatele mele, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul şi Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată.

Canonul Sfântului

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel de suflet stricător, alineaz-o, Stăpâne Hristoase şi mă scoate din stricăciune, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De prigonirile celor rău voitori, nu te-ai înfricoşat, părinte, ci, cu bărbăţie, ai biruit toate uneltirile lor. Pentru ostenelile tale, Hristos te-a prea mărit ca un biruitor.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând lui Ioan Botezătorul, ai mustrat silnicia voievodului nedrept, care, nesuferind certarea ta, părinte, te-a izgonit din scaunul vlădicesc al Moldovei. Iar tu, sfinte, de Hristos fiind întărit, ai rămas neclintit în adevărul lucrurilor.

Slavă ...

De curăţia sufletului tău ne minunăm, părinte, şi ne rugăm ţie cu umilinţă: întăreşte credinţa din sufletele noastre să ajungem vase curate ale harului, cu rugăciunile tale.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine rug nears, şi munte, şi scară însufleţită, şi uşă cerească, după vrednicie, te slăvim, Marie prea curată, lauda dreptcredincioşilor.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Glasul Cuvântului vieţii a răsunat în Biserica lui Hristos, căci Păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor şi cetele călugărilor cântă într-un glas: Bucură-te, Sfinte ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

Icosul

Ierarh şi mucenic al Bisericii lui Hristos, părinte rugător fierbinte pentru turma ta, te-ai arătat Sfinţite Teodosie, doritor de Dumnezeu. Pentru aceasta, te lăudăm, zicând:
Bucură-te, Sfinte părinte, zămislit în rugăciune;
Bucură-te, pravoslavnic, împlinitor de fapte bune;
Bucură-te, că viaţa ta lui Hristos ţi-ai dăruit;
Bucură-te, că întru tine chipul Lui s-a împlinit;

Bucură-te, că prin râvnă chip de înger ai purtat;
Bucură-te, întru haina de monah adevărat;
Bucură-te, alăută şi chimval răsunător;
Bucură-te, bun părinte şi grabnic ajutător;
Bucură-te, fiu al Vrancei, prea slăvit de toţi românii;
Bucură-te, că Moldova ţie ţi-a fost „casa pâinii”;
Bucură-te, că prin sânge ţi-ai sfârşit viaţa sfântă;
Bucură-te, că în ceruri cetele cereşti îţi cântă;
Bucura-te, Sfinte ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

Sinaxar

Întru această lună (septembrie), în ziua a 22-a, se face pomenirea Sfântului ierarh mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi.

Acest sfânt ierarh al lui Hristos s-a născut în ţinutul Vrancei, în prima jumătate a veacului al XVII-lea, şi iubind din tinereţe viaţa călugărească, s-a lepădat de lume şi a primit sfântul chip îngeresc. Cugetând ziua şi noaptea la Legea lui Dumnezeu şi deprinzând de la dascălii încercaţi din mănăstirile Ţării de Jos învăţăturile cele folositoare, a fost ales egumen al Mănăstirii Bogdana din ţinutul Bacăului, reconstruind în vremea stăreţiei sale acest sfânt locaş. Pentru vrednicia sa şi pentru bunele sale obiceiuri, a fost hirotonit episcop de Rădăuţi în anul 1670, iar peste un an a fost trimis să păstorească Episcopia Romanului.

Iubind cu adevărat sfintele lui Dumnezeu locaşuri, a cercetat şi a ajutat cu multă râvnă schiturile şi mănăstirile din eparhia sa, sprijinind, totodată, şi pe bine credincioşii creştini aflaţi în felurite necazuri sau cuprinşi de sărăcie.

În anul 1674, fericitul şi prea învăţatul mitropolit Dosoftei, silit de vitregia vremurilor, s-a retras în Polonia, împreună cu domnitorul Ştefan Petriceicu, iar Moldova a fost asuprită de cete de turci şi de tătari, care au adus la cârma ţării pe Dumitraşcu, din neamul Cantacuzinilor. Acesta, văzând că moldovenii au fost lipsiţi de păstorul lor, a cerut arhiereilor să-şi pună mitropolit. Ierarhul Teodosie, deşi nu voia, mai mult fiind silit, a luat conducerea Mitropoliei Moldovei în acele vremuri greu de îndurat, când turcii şi tătarii intraseră ca lupii înfometaţi în smerita lui turmă. De aceea, bunul păstor, nu a răbdat mult a vedea în toate zilele cum sunt nedreptăţiţi creştinii, ci, punându-şi sufletul pentru oile sale, a mers la domnitor şi i-a cerut să pună capăt asupririi poporului şi să alunge dincolo de hotare pe păgâni. Mâniat, Dumitraşcu Vodă nu a voit să audă mustrările cele drepte ale mitro-

politului, ci, fără judecată, l-a silit să-şi pără-seascâ scaunul, pe care nu stătuse decât vreme de un an, şi să fie pus sub pază, în Mănăstirea „Sfântul Sava” din Iaşi.

Răbdând cu mult curaj nedreapta prigonire, ierarhul mărturisitor al dreptăţii a stat închis acolo până la revenirea în ţară a blândului Dosoftei mitropolitul, care l-a scos pe fericitul Teodosie din surghiunul său. Acesta s-a retras în părţile Ţării de Jos, vieţuind când la Focşani, când la Bogdana. În acest răstimp, s-a îngrijit îndeosebi de reconstruirea Mănăstirii Brazi, unde a ridicat o nouă biserică şi chilii, aşezând acolo monahi şi punându-i sub ascultarea egumenului Zaharia, care vieţuise o vreme în Sfântul Munte Athos.

În anul 1688, pe când se afla la Focşani, a fost răpit şi dus în Ţara Românească, unde a îndurat, vreme de a 10 săptămâni, închisoare şi chinuri, fiind cercetat, pentru pricini închipuite, de unii greci, puşi la cale de rudeniile lui Dumitraşcu Vodă, fostul domnitor al Moldovei. Scăpând cu viaţă şi din această dureroasă încercare, ierarhul Teodosie a continuat să se ocupe de sfintele locaşuri din ţinutul Vrancei, pregătind toate cele necesare pentru ridicarea a încă trei schituri. În toamna anului 1694, tătarii au năvălit din nou în Moldova, jefuind pe creştini şi distrugând bisericile.

Cunoscându-şi mai înainte sfârşitul, mitropolitul Teodosie s-a pregătit duhovniceşte pentru aceasta, aşa cum trebuie să facă orice creştin adevărat. Curând, la Mănăstirea Brazi a venit o ceată de tătari, care l-au schingiuit pe bătrânul arhiereu, cerându-i să le predea agoniseala mănăstirii şi odoarele sfântului locaş. Acesta a refuzat, preferând mai degrabă să fie chinuit, decât să dea în mâinile păgânilor puţinele valori şi sfintele vase. În cele din urmă, tătarii i-au tăiat capul. Noaptea, a fost îngropat în grabă de câţiva credincioşi.

Aşa a luat cununa muceniciei mult-pătimitorul ierarh, primindu-şi prin sabie sfârşitul şi suferind pentru dragostea de Dumnezeu.

Prin minune, în anul 1842, s-au aflat cinstitele sale moaşte, de faţă fiind şi Sfântul Antipa de la Calapodeşti, pe atunci vieţuitor la Brazi.

Viaţa sfinţitului mucenic Teodosie, râvna lui pentru ridicarea de sfinte locaşuri şi pentru cinstirea celor sfinte, smerenia sa adâncă, dragostea pentru buna rânduială şi chivernisire a obştilor monahale, grija părintească faţă de păstoritii săi, răbdarea tuturor suferinţelor şi prigonirilor nedrepte la care a fost supus, precum şi lucrarea lui încununată de jertfă martirică au făcut ca să fie întotdeauna cinstit cu evlavie de dreptmăritorii creştini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Tăria mea şi lauda şi mântuirea, folositoare tare şi zid nebiruit fiind, Stăpână, pe demonii care se oştesc asupra mea îi alungă, că totdeauna caută să mă piardă.

Pe Dumnezeu întrupându-L din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit, Fecioară, omenirea. Pentru aceasta, mă rog ţie: Pe mine cel întinat cu patimile şi stricat cu meşteşugirile vrăjmaşului, mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai înainte a închipuit naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană; că pe tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău Focul Dumnezeirii. Pentru aceasta, mă rog ţie: De focul cel veşnic izbăveşte pe robul tău.

Canonul Sfântului

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor Cel Preaînălţat văpaia a stins-o şi pe tineri i-a rourat; pe cei ce cântau într-un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima fiindu-ţi plină de lumina Dumnezeirii Celei întreit strălucitoare, nu te-ai împuţinat duhovniceşte, părinte, când te-au izgonit din scaunul păstoresc al Moldovei; într-armat fiind cu puterea Duhului, ţi-ai adunat mulţi ucenici în jurul tău pe care i-ai învăţat să cânte: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După plecarea ta din scaunul vlădicesc, cu aceeaşi râvnă ai slujit Biserica lui Hristos, ridicând locaşuri sfinte, în care fiii tăi duhovniceşti cântau neîncetat, zicând: Dumnezeul părintilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă ...

Sălaş de nevoinţă şi şcoală de sfinţenie s-au arătat aşezămintele pustniceşti pe care le-ai întemeiat, Sfinte Teodosie. Pentru aceea, şi astăzi, cinstind sfintele tale moaşte, într-un glas, cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Şi acum..., a Născătoarei

Cel ce din Fecioară Te-ai născut şi pe aceasta de Dumnezeu Născătoare o ai arătat, bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiască poruncă, pe caldei arzând şi răcorind pe credincioşi, care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Râvneşte după cele bune, de la cele rele depărtându-te, prin purtarea de grijă de dumnezeieşti lucruri, suflete al meu, rugătoare pentru tine având pe Maica lui Dumnezeu şi folositoarea tuturor cea neînfricată, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii cea de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta, mă rog ţie: Dezleagă legătura răutăţii inimii mele, prea curată, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născând-o, inima mea care se mâhneşte de povara păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, lumineaz-o, şi slavei celei pururea veşnice mă arată părtaş, ca să te slăvesc cu credinţă.

Canonul Sfântului

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorului a toate, tinerii cei ce dănţuiau în cuptor, închipuind toată lumea, cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ducând viaţa cu totul îmbunătăţită, Sfinţite mucenic al lui Hristos, Teodosie, la cunoaşterea cea înaltă a firii lucrurilor ai ajuns şi ne-ai învăţat a cânta: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vas care cuprinde în sine Duhul cel dătător de viaţă, ai fost ales de Dumnezeu, ierarhe de trei ori fericite; căci ţi s-a dat să împarţi tuturor darurile cele ce izvorăsc de acolo din destul, cântând, neîncetat: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Râvna vieţii tale şi sângele mucenicesc ţi-au fost răsplătite de Hristos în ceruri, dându-ţi cununa cea neveştejită a împărăţiei Sale, de unde strigi neîncetat: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Şi acum..., a Născătoarei

Mai slăvită decât serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu curată, în pântecele tău purtând pe Cel ce Se poartă pe scaun de heruvimi; pe care, împreună cu cei fără de trup, credincioşii Îl prea slăvim întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Necurată mâncare gustând Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iar Fiul tău pe lemn pironindu-Se, dulceaţa nemuririi a izvorât, Preacurată; pentru aceasta, pe tine te cinstim.

Împărătească eşti a Împăratului şi Domnului, în chip mai presus de cuvânt născând pe Cel ce a sfărâmat porţile iadului. Pe Acela, Fecioară, cu osârdie, roagă-L să învrednicească de împărăţia cea de sus pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Îmbunătăţeşte, Stăpână, smerită inima mea, cea înrăutăţită prin mulţimea desfătărilor. Şi ca ceea ce ai născut pe Cel milostiv, prin bunătatea ta, uşile pocăinţei mi le deschide.

Canonul Sfântului

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este Numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După îndelungi osteneli, prin mucenicie, ţi-ai sfârşit viaţa, ierarhe al lui Hristos. Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, sfinte, să ne izbăvească de primejdiile ce ne împresoară, ca să-L slăvim în veci.

Stih: ***Sfinte ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte mărgăritare de mult preţ s-au arătat sfintele tale moaşte, fericite ierarhe, prin care trimite-ne nouă mana cea cerească de la Hristos Dumnezeu, cel ce te-a prea mărit.

Slavă ...

Cu evlavie şi cu umilinţă, ne închinăm sfintelor tale moaşte şi cu lacrimi de bucurie îţi aducem mulţumire, părinte ierarhe Teodosie.

Şi acum..., a Născătoarei

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Domnul, pe care L-ai născut; pe Acela roagă-L să dăruiască iertare de păcate celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Luminânda, glasul al 2-lea: Vieţuind după dumnezeieştile porunci, ai ajuns înger în trup, părinte Teodosie. Pe calea muceniciei păşind cu credinţă, ai ajuns la Hristos, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă ... Şi acum ..., a Născătoarei

Făcătorul făpturii şi Dumnezeul tuturor, trup omenesc a luat din prea curat pântecele tău, Preasfântă Fecioară; şi toată firea cea căzută o a înnoit, lăsându-te, şi după naştere, Fecioară. Pentru aceasta, pe tine cu credinţă te lăudăm, strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii!

La Laude

Se pun **stihirile** pe 4, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude ...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe arhiereul lui Hristos, Teodosie? Pe ierarhul Moldovei din vremuri de primejdii, pe prea strălucitul mucenic şi mărturisitor al credinţei străbune. Deci, către dânsul să ne îndreptăm cu inima curată, cântându-i într-un glas: cununa arhiereilor cea prea luminată care ne întăreşti în ispite, roagă-te lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Cu ce cântări de laudă vom cinsti după cuviinţă pe cel ce, s-a învrednicit a fi păstor bun al turmei sale, împodobit cu mantia purpurie a muceniciei şi cu podoaba luminată a dumnezeiescului har? Deci, către dânsul veniţi toţi credincioşii într-un glas să-i cântăm: Bucură-te, părinte prea înţelepte!

Glasul al 6-lea:

Veniţi, credincioşi, să-l lăudăm pe ierarhul Domnului, cel ce s-a ostenit pentru apărarea dreptei credinţe; căci, înflăcărat fiind de dragostea lui Dumnezeu, a biruit taberele vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, iar acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

Cu doriri negrăite şi cu dragoste, te chemăm, prea fericite părinte, întru nevoi. Vino cu duhul tău prea blând în moştenirea ta şi împacă-ne cu Bunul Dumnezeu. Cucernic îţi aducem laudă şi cântare: Binecuvântează râvna noastră, ca să putem în pace, să săvârşim călătoria către Împărăţia cea de Sus!

Slavă ... *glasul al 6-lea*

Pe cel ce este frumuseţea ierarhilor şi lauda preoţilor, izvorul înţelepciunii şi nemitarnicul ocrotitor al credincioşilor, adunându-ne astăzi să-l lăudăm, o, iubitorilor de prăznuire, zicând: Bucură-te, păstorul şi apărătorul turmei lui Hristos; Bucură-te, stâlp neclintit al credinţei; Bucură-te, luminătorule prea strălucit care luminezi Biserica Moldovei; Bucură-te, bucuria cea duhovnicească a celor necăjiţi! Şi acum, prea fericite Teodosie, nu înceta rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc pururea pomenirea ta cea de bucurie şi mântuitoare.

Si acum ..., a Născătoarei

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim după cuviinţă, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, Troparul Sfântului.

Slavă ... Şi acum ..., al Născătoarei-Învierii.

Ecteniile, Otpustul

La Sfânta Liturghie

Fericirile, pe 8; Din Canonul sfântului: Cântarea a 3-a şi cântarea a 6-a.

Prochimenul, glasul întâi: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.
Apostolul: Din Epistola către Evrei 7, 26-8, 2: „Fraţilor, un astfel de arhiereu se cuvenea ...” (vezi luna noiembrie, ziua 13);

Evanghelia de la Ioan (10, 9-16): „Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...” (Duminica a doua din Post, a doua Evanghelie de la Sfânta Liturghie);

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul ...

Sursa: Mineiul (lunile august-decembrie), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2001